

да ся удържи у него: тя ся сгъщава и слива та затьмнява, замъглява въздуха, и ніе тогава казвамы, че има *мъглаж*. И така мъгла-та не е друго, а само купове отъ сгъстены пары на близу до земно-то лице. Тая мъгла плува изъ въздуха и то колко-то е по-набита, толкова е по-близу до земж-тж. А кога-то врѣмя-то е топло, кога-то тая мъгла е по-рѣдка, тя е и по-легка и ся двига по-на високо. Кога-то мъгла-та ся издвигне много на високо отъ земж-тж ніе ъж наричамы *облакъ*. И така облакъ и мъгла е все едно. Отъ при полы-ты на еднж высокж планинж гядамы, че има горѣ облакъ, а кога ся искачимъ на връха на тжж планинж, ніе намирамы тамъ тоя облакъ не друго а само еднж мъглаж. И така облакъ-ть е мъгла, коя-то плува у въздуха на високо, и коя-то става отъ сгъщеніе-то на пары, что ся двигать отъ земж-тж. Облаци-ти не сж еднакво на високо: въ по-студено врѣмя стоять по-низеско а въ по-топло врѣмя плувать по-высоко. Наспротивъ высочинж-тж, до кож-то достигать у въздуха и нас-противъ както ни ся показвать на гядь дѣлятъ гы на четьре строя: *перешы* (nimbus), *просинжши* (stratus), *шуплесши*

(cumulus) и *валмесши* (a cirrus). Тья четьре строя облаци ся гядають у фигурж-тж, прѣдставенж тука и сж забѣлѣжены по-